

målrettede kvalitetsprojekter, til mere pleje og omsorg og til styrkelse af patientindflydelse og patientundervisning.

Regeringen må også i forhandlingerne med amterne sikre denne præcise anvendelse af de flere penge til sundhedsvæsenet. Bedre sent end aldrig. Speciafordelingen kunne regeringen for længst have gjort noget ved. Gennem aftaler med SF har sundhedsministeren fået kompetence til at sikre en fornuftig fordeling af specialer, som både tager hensyn til nærhed og til udnyttelse af avanceret teknologi og viden.

Men det allervæsentligste: Regeringen må under ingen omstændigheder give efter for V's og K's skjulte dagsorden, nemlig at løftet om en bedre behandling og kortere ventetider skal bruges til at pumpe penge over i privathospitalet og dermed svække befolkningens ret til fri og lige behandling i det offentlige sundhedssystem.

Hvornår skal vi se på de rekordhøje danske medicinpriser? Det er på tide, at vi får en ordentlig priskontrol på medicinområdet. Det vil vi tage op.

Hvornår skal vi her i landet have en sammenhængende boligpolitik, som også omfatter boligejerne? Jeg var helt enig i hr. Estrups bemærkninger før og har mærket mig, at De Radikale har stillet krav om en sammenhængende boligpolitik, der omfatter både lejere og ejere, men hvor er den i statsministerens åbningstale? Hvor er den i regeringens politik? Vi kan ikke se den, men vi vil godt presse på og diskutere den, også med Det Radikale Venstre.

Og hvorfor er det fortsat tabu at diskutere militærudgifterne, som jo i langt højere grad er egnsudviklingsstøtte til byer med kaserner end udtryk for reel sikkerhedspolitik?

Omkring en nedbringelse af statsgælden er der mange ting at se på; vi vil gøre det.

For det fjerde skal der gøres en indsats i forhold til miljøgælden. Det siges med rette, at vi ikke kan tillade os den store statsgæld af hensyn til vore efterkommere. Det er fuldstændig korrekt, men et tilsvarende ræsonnement kan jo bruges om de enorme økologiske problemer, som vi efterlader os. Miljøgælden er et langt større problem, fordi ubalance i naturen er vanskeligere at genoprette end økonomisk ubalance.

Der skal være et grønt perspektiv i finansloven, ligesom grøn politik i langt højere grad skal ind på alle politiske områder. Vi vil i beskæftigelsespolitikken satse på flere grønne job. De

mange giftgrunde udgør en tikkende bombe under vort grundvand, og det er nødvendigt at gå i gang med en markant indsats på jordrensningsområdet.

Tilsvarende er der behov for en indsats for kloakreivering.

Der skal gøres en ekstra indsats for økologisk landbrug. SF fik før sommerferien gennempreset flere penge til omstillingsstøtte, men hvornår får vi egentlige målsætninger for økologernes rolle i fremtidens landbrugspolitik?

I trafikpolitikken vil vi støtte en forøget indsats for den kollektive trafik. Vi har mærket os, at Socialdemokratiet er blevet mere opmærksomt på forholdet mellem trafik og miljø. Forhåbentlig vil det også give sig udslag i finanslovsforhandlingerne, hvor det er nødvendigt at støtte et massivt investeringsprogram for DSB, samtidig med at vi bl.a. igennem skatte- og afgiftspolitikken arbejder for at flytte trafik fra privatbilisme til kollektiv trafik.

Den nuværende skattereform udløber i 1998, men allerede nu bør vi gå i gang med at forberede den næste skattereform, som skal være en grøn skattereform, hvor der samtidig gives skattelettelser til de lavest lønnede og foretages en mere overordnet omfordeling. Det skyldes den manglende debat, at der er reel uenighed i regeringen om skattepolitikken, men kan det virkelig være acceptabelt? Vi synes det ikke og vil opfordre Socialdemokratiet og De Radikale til at komme ud af busken. Hvordan skal den næste skattereform skrues sammen? Vi venter i spænding.

Indtil da kan regeringen passende gøre noget ved de asociale konsekvenser af den nuværende skattereform. Sænkningen af det skrå skatteloft er et problem, som i forhold til de forventede kommunale skattestigninger får helt uacceptable konsekvenser. De rigeste kommer ikke til at mærke skattestigningerne, ja, der er mennesker, som direkte får skattelettelser, fordi de er rige, og fordi de har fast ejendom. Der er tale om et paradoksproblem, der vil noget, og som man virkelig burde begynde at tage fat på.

Sidste års fjernelse af formuesskatten var en skandale. Vi vil tage initiativ til en anden fordelingsprofil også i skattepolitikken.

For det femte skal vi have en finanslov, som i højere grad tilgodeser børnene. Det drejer sig om en børnepasningsgaranti – som statsministeren har lovet tidligere år, men som han nu har glemt – men også om, at pasningen af børnene har en ordentlig kvalitet, herunder at ren-